

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/195/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215205891
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Pekarčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1215205891.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Soni Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Andrey Haitovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v právnej veci žalobcu: PROFI KURIER, s.r.o., Wolkerova 6, Stupava, IČO: 35 842 385, zast. JUDr. Marta Michalková, advokátka, Župné nám. 3, Bratislava, proti žalovanému: IMPRESS PRINT Slovakia, s. r. o., Heydukova 15, Bratislava, IČO: 35 707 437, o zaplatenie 1.765,62 eur s príslušenstvom a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 22Cb/113/2015-51 zo dňa 27.1.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II v Bratislave č.k. 22Cb/113/2015-51 zo dňa 27.1.2016 v napadnutej zaväzujúcej časti a súvisiacom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 866,22 eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 15.11.2013 až do zaplatenia, súčasne ho zaviazal i na náhradu trov konania. Vo zvyšku súd konanie zastavil. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 6.3.2015 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.765,62 eur s príslušenstvom titulom neuhradenia faktúr za poskytnuté služby.

2. Vo vyjadrení zo dňa 29.4.2015 žalovaný nepoprel existenciu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi, t.j. že si v rokoch 2013 a 2014 objednal prepravu kuriérskych zásielok, avšak namietal, že si navrhovateľ neplnil svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas, teda že sa s doručením zásielok pravidelne dostával do omeškania. Napriek tomu však zaplatil sumu 463,20 eur dňa 22.4.2015, sumu 222,60 eur dňa 13.4.2015 a sumu 213,60 eur dňa 4.3.2015. Neuhradil len sumu 866,22 eur. Navrhol vstúpiť do rokovania so žalobcom o vysporiadaní veci mimosúdnou cestou.

3. Na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 27.1.2016, sa dostavil právny zástupca žalobcu. Bez ospravedlnenia sa nedostavil žalovaný, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 19.10.2015. Súd preto prejednal vec podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) v neprítomnosti žalovaného.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

5. V súlade s požiadavkou žalovaného vykonal žalobca pre žalovaného v rokoch 2013 a 2014 dodávky služieb, za ktoré žalovanému vystavil 4 faktúry spolu vo výške 1.765,62 eur. Žalovaný po podaní návrhu 3 faktúry zaplatil, neuhradená zostala len suma 866,22 eur z faktúry splatnej dňa 14.11.2013.

6. Súd prvej inštancie poukázal na ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 21/2013 Z.z., § 96 ods. 1 O.s.p., § 120 ods. 1 a 4 O.s.p. a po vykonaní dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu platne uzatvorili zmluvu, ktorá má charakter nepomenovanej zmluvy podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, na základe ktorej žalobca uskutočnil pre žalovaného dodávky služieb a za túto činnosť vystavil žalovanému 4 faktúry spolu vo výške 1.765,62 eur, čím mu voči žalovanému vznikol nárok na ich zaplatenie. Keďže žalovaný uhradil žalobcovi po podaní návrhu 3 faktúry, avšak do dnešného dňa nezaplatil faktúru v sume 866,22 euru, dostal sa do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku. Popri povinnosti zaplatiť žalobcovi faktúru mu tak zároveň vznikla povinnosť platiť z dlžnej sumy aj úrok z omeškania v zákonnej výške 9,25% ročne odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúry. Žalovaný dodané služby žalobcom nespochybnil, uviedol, že žalobcovi nezaplatil len sumu 866,22 eur, avšak tvrdil, že si žalobca neplnil svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas, teda že sa s doručením zásielok pravidelne dostával do omeškania. Súd toto tvrdenie žalovaného považuje za irelevantné, nakoľko ho nijakým spôsobom nepreukázal. Žalovaný teda ani napriek poučeniu v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. súdu nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by oprávnenosť nároku žalobcu spochybňoval.

7. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia, súd žalobný návrh považoval za dôvodný v celom rozsahu, preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 866,22 eur s 9,75% ročným úrokom z omeškania od 15.11.2013 do zaplatenia a vo zvyšku konanie zastavil z dôvodu čiastočného spät'vzatia návrhu.

8. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

9. Proti uvedenému rozsudku sa v zákonom stanovenej lehote odvolal žalovaný, ktorý s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasí. Uviedol, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 O.s.p. a k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a následne preto súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný s návrhom nesúhlasil z dôvodu, že neobsahoval všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktoré majú zásadný vplyv na právnu kvalifikáciu veci. Žalovaný nepoprel, že medzi ním a žalobcom došlo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu, na základe ktorého si žalovaný v rokoch 2013 a 2014 objednal prepravu kuriérskych zásielok. Podstatným ale je, že žalobca svoje povinnosti z kuriérskych zásielok opakovane neplnil riadne a včas, a s doručením jednotlivých zásielok sa pravidelne dostával do omeškania, čo malo negatívny dopad na vzťah žalovaného so svojimi zmluvnými partnermi, ktorým boli zásielky určené. Faktom totiž zostáva, že odberatelia žalovaného z titulu oneskoreného doručenia zásielok žalovaného sankcionovali, resp. mu neuhradili plnú cenu poskytnutého plnenia, v dôsledku čoho na strane žalovaného vznikla škoda. Práve z tohto titulu žalovaný neuhradil žalobcovi plnú sumu fakturovaných služieb, ale len ich väčšiu časť s tým, že neuhradená zostala jedna faktúra žalobcu vystavená na sumu 866,22 eur. Z uvedeného dôvodu žalovaný vstúpil so žalobcom do mimosúdneho rokovania a predložil kompromisný návrh. Tento návrh žalovaného bol komunikovaný žalobcovi, resp. právnenému zástupcovi a žalovaný očakával spätnú reakciu. Práve z uvedeného dôvodu sa žalovaný nedostavil na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 27.1.2016, keďže predpokladal, že vec bude uzatvorená mimosúdne. Žalobca sa však pojednávania zúčastnil bez toho, aby dal žalovanému na jeho kompromisný návrh záverečnú odpoveď. Keďže žalovaný nebol prítomný na pojednávaní, podľa jeho názoru z ospravedliteľného dôvodu, keď predpokladal mimosúdne vyriešenie veci, žalovaný ani nemohol predkladať nijaké návrhy na vykonanie dokazovania. Keďže súd rozhodol bez prítomnosti žalovaného a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o skutočnosti, že medzi stranami sporu prebieha mimosúdne rokovanie, odňal tým žalovanému možnosť konať pred súdom a zaťažil konanie vadou, v ktorej dôsledku je nesprávne rozhodnutie. Z týchto dôvodov navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

10. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

11. Odvolací súd konštatuje, že konanie na súde prvej inštancie sa viedlo a odvolanie žalovaného bolo podané v rámci účinnosti zákonnej úpravy procesného konania podľa OSP, avšak o odvolaní rozhodoval odvolací súd už za účinnosti právnej úpravy CSP a postupoval tak v súlade s § 470 ods. 1 CSP a § 473 CSP, podľa ktorého sa počnúc účinnosťou CSP, ruší úprava Občianskeho súdneho poriadku 99/1963 Zb. a aj na konania začaté pred účinnosťou CSP sa počnúc dátumom 1.7.2016 vzťahuje aktuálna procesná úprava CSP.

12. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov odvolania, rozsahu odvolania vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 379 CSP a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP). Pokiaľ ide o skutkový stav veci v štádiu v akom dospel v dokazovaní súd prvej inštancie odvolací súd má za to, že skutkový stav bol zistený dostatočne a na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam.

13. Odvolací súd má za to, že nie je daný zákonný dôvod na opakovanie alebo doplnenie dokazovania v súlade s ust. § 384 CSP a preto je viazaný skutkovým stavom veci, tak ako bol zistený súdom prvej inštancie v súlade s § 383 CSP.

14. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako i celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam veci i správne právne posúdil svoje rozhodnutie náležite podrobne, logicky odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie i s jeho odôvodnením a v podrobnostiach na neho poukazuje.

16. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa pre správnosť záverov súdu prvej inštancie dodáva:

17. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní poukazuje na skutočnosti, že návrh neobsahoval podstatné skutočnosti, ktoré majú zásadný vplyv na právnu kvalifikáciu, že žalobca si opakovane pri svojej kuriérskej činnosti neplnil riadne a včas svoje povinnosti, že sa pravidelne dostával do omeškania, tak k týmto skutočnostiam žalovaný nepreukázal žiadne skutočnosti. Tento záver prijal aj súd prvej inštancie, keď vyhodnotil tieto tvrdenia žalovaného za irelevantné, keď tieto žiadnym spôsobom nepreukázal aj napriek skutočnosti, že bol riadne poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. vtedy platného a účinného. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní poukazuje na určité skutočnosti, ktoré by podľa jeho názoru mali mať podstatný vplyv na rozhodnutie vo veci, jeho povinnosťou bolo predložiť o tom náležité dôkazy, čo však neurobil. Preto i odvolací súd, tak ako i súd prvej inštancie vyhodnotil tieto odvolacie dôvody za veľmi všeobecné, neopodstatnené a z pohľadu odvolacieho súdu irelevantné. Pokiaľ uviedol, že žalovaný vstúpil do rokovania so žalobcom za účelom mimosúdneho vysporiadania veci a z tohto dôvodu sa preto nedostavil na pojednávanie, lebo očakával, že medzi stranami sporu dôjde k uzatvoreniu mimosúdnej dohody, tak i tento dôvod vyhodnotil odvolací súd za irelevantný. Je pravdou, že súd ako i strany sporu sa v priebehu súdneho konania majú vždy pokúsiť o mimosúdne vysporiadanie veci. Pokiaľ, však nedôjde k dohode je potrebné vec prejednať a vo veci rozhodnúť. Žalovaný k podanému odvolaniu pripojil komunikáciu medzi stranami sporu, ktorá mala preukázať záujem žalovaného urovnať spor mimosúdne. Uvedená komunikácia, však bola predložená z obdobia november 2015. K rozhodnutiu súdu došlo dňa 27.1.2016 a teda žalovaný mal dostatok priestoru osloviť až do rozhodnutia súdu žalobcu a ešte opätovne sa pokúsiť o mimosúdne vysporiadanie sporu. Pokiaľ však do dňa rozhodnutia súdu k zmiernu nedošlo, súd postupoval správne, pokiaľ prejednal vec v neprítomnosti žalovaného podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a vo veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, predložených listinných dôkazov a vyjadrení strán sporu. Aj zo samotného odvolania žalovaného nevyplývalo, že by spochybnil odôvodnenosť žalovanej pohľadávky, keď uviedol, že k úhrade tejto časti pohľadávky nedošlo iba z dôvodu, že mal za to, že aj samotný žalovaný mal voči žalobcovi finančné nároky tieto tvrdenia však ničím nepreukázal. Opodstatnenosť faktúry žalobcu však týmto nespochybnil.

18. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie bolo potrebné podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdiť ako vecne správny.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto mu vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

22. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).